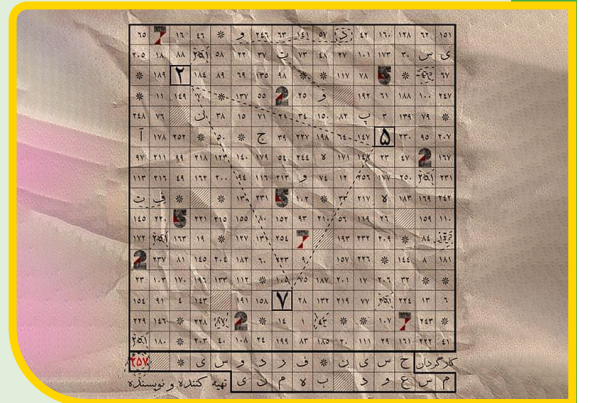

نمایش «۲۵۷» در بلک باکس ایران مال روی صحنه رفت

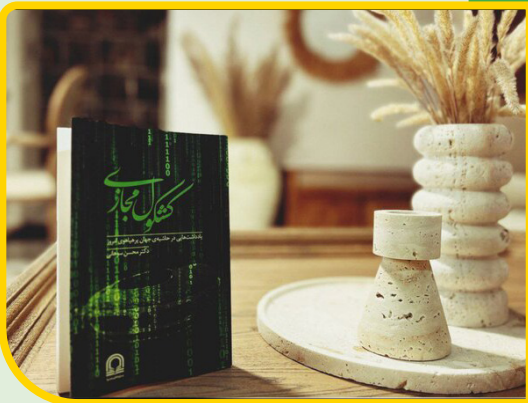
نمایش «۲۵۷» به نویسندگی مسعود بهمنی و کارگردانی حسین فردوسی از ۲۱ شهریور ماه در سالن بلک باکس ایران مال روی صحنه رفته است. این اثر در قالب پرفورمنس تعاملی اجرا می شود و مخاطب را از جایگاه ناظر صرف به یکی از عناصر اصلی روایت بدل می کند. بازیگران با استفاده از تکنیک های بدنی، دیالوگ های چندلایه و ارتباط مستقیم با تماشاگران، فضایی می آفرینند که هر فرد در آن نقشی فعال دارد. ویژگی خاص اجرای این نمایش، حضور یک بازیگر برای هر تماشاگر است؛ رویکردی که تجربه ای بی واسطه و شخصی می سازد. اجرای «۲۵۷» بخشی از برنامه تازه بلک باکس ایران مال برای حمایت از تئاتر نوگرا و جذب مخاطبان جوان تر است.

صباخبر

«کشکول مجازی» منتشر شد

کتاب «کشکول مجازی» نوشته محسن سوهانی توسط انتشارات دانش سرا منتشر شد. این کتاب مجموعه ای از یادداشت ها و تأملات نویسنده در حوزه های رسانه، فرهنگ، اجتماع، سیاست و روابط بین الملل است که پیش تر در قالب نوشته ها و پست های مجازی منتشر شده و اکنون در قالب اثری مدون در اختیار خوانندگان قرار گرفته است. سوهانی با الهام از سنت کهن «کشکول نویسی» در ادبیات فارسی، اثر خود را تلاشی برای گردآوری خرده دانش ها، تحلیل ها، دغدغه ها و روایت های شخصی در بستر جهان دیجیتال می داند. او «کشکول مجازی» را نه یک رساله دانشگاهی و نه اثری با ساختار نظری پیچیده، بلکه نگاهی شخصی، ژرف و گاه انتقادی به مسائل معاصر معرفی می کند.

ایسنا

داوود داداشی، هنرمند پیشکسوت نمایش های ایرانی و آئینی:

نمایش سیاه بازی ظرفیت جهانی شدن دارد

داوود داداشی، هنرمند پیشکسوت نمایش های ایرانی و آئینی و مدرس کارگاه آموزشی سیاه بازی، در بیست و دومین جشنواره بین المللی نمایش های آئینی و سنتی با اشاره به سیاست تازه جشنواره مبنی بر تمرکز بر آموزش گفت بعد از سال ها، جشنواره تصمیم گرفت آموزش را جدی بگیرد، به ویژه در مناطق کم برخوردار که تجربه ای از نمایش های آئینی نداشتند. این اقدام به نظر او بسیار ارزشمند بود و خروجی های خوبی داشت. داداشی از تجربه آموزش در مازندران یاد کرد و توضیح داد که در شهری حضور یافتند که مردم حتی نمی دانستند سیاه بازی چیست، نقالی را می شناختند و دوست داشتند، اما سیاه بازی برایشان ناشناخته بود. پس از ۱۰ تا ۱۵ جلسه آموزشی، مخاطبان تازه متوجه شدند سیاه بازی چه جایگاهی دارد، با علاقه و خنده استقبال کردند و برخی حتی گفتند می خواهند در آینده سیاه باز شوند، همانند سعدی افشار و دیگر بزرگان عرصه. این هنرمند تأکید کرد که سیاه بازی تنها در ظاهر خلاصه نمی شود و برخلاف تصور برخی، کافی نیست صورت را سیاه کنند و لباسی قرمز بپوشند. سیاه بازی یک فن است؛ تکنیک ها و ارکان خاص خود را دارد و شخصیت سیاه نماینده مردم است که برای گرفتن حق مظلوم از ظالم وارد صحنه می شود. او افزود که نباید این نمایش را با نژادپرستی یا نگاه های قدیمی اشتباه گرفت، چرا که امروز محور داستان ها بر دوش سیاه است. داداشی درباره وضعیت گذشته سیاه بازی گفت قبل از انقلاب و سال های ابتدایی پس از آن، این نمایش در معرض فراموشی قرار داشت، اما کسانی مانند داود فتحعلی بیگی و دیگر علاقه مندان فرهنگ ایرانی نگذاشتند

مهر

از بین برود. آنها در دهه ۵۰ و ۶۰ بذر تازه ای کاشتند و امروز پس از بیش از چهار دهه، این نهال به درختی تنومند تبدیل شده است. حالا نوبت نسل فعلی است که آن را آبیاری کنند و نگذارند دوباره خشک شود. وی با اشاره به تجربیات بین المللی خود افزود که وقتی در فرانسه اجرا داشتند، سیاه ایرانی به عنوان چاپلین تازه معرفی شد و در جشنواره ای در اوکراین، کارشان اول شد و شجاعت در شوخی با اسطوره ها ستوده شد. این تجربه ها نشان می دهد سیاه بازی ظرفیت جهانی شدن دارد و می تواند فرهنگ ایرانی را به جهان معرفی کند. داداشی همچنین انتقاد کرد که آموزش نمایش های آئینی در دانشگاه ها کم رنگ شده و فقط به ورکشاپ ها محدود شده

است. او یادآور شد که در کشورهای دیگر سنت های نمایشی شان هر سال پررنگ تر می شود، اما ما هنوز به نمایش های آئینی خود بهایی نمی دهیم، در حالی که سیاه در نمایش ایرانی اسطوره ای است که بار مشکلات مردم را به دوش می کشد و حق طلبی را فریاد می زند. این سرمایه فرهنگی باید به نسل جدید آموزش داده شود. وی درباره کارگاه ها گفت شعار زیبای جشنواره «مدرسه به وسعت ایران» در عمل تحقق یافت. بچه هایی که هیچ شناختی از نمایش آئینی نداشتند، علاقه مند شدند و حتی ثبت نام کردند تا روی صحنه حضور یابند، نشان دهنده اهمیت آموزش برای آینده نمایش های آئینی است. داداشی به آئین هایی که در خطر فراموشی اند مانند خیمه شب بازی، تخت حوضی و تکم گردانی اشاره کرد و گفت این آئین ها باید به نسل تازه منتقل شوند. او بر اهمیت آموزش همه این نمایش ها تأکید کرد و افزود که تمرکز بیشتر اوری سیاه بازی بوده اما آینده درخشانی برای تمام آئین ها متصور است. این هنرمند در پایان تأکید کرد که نمایش های آئینی بخشی از هویت فرهنگی ما هستند و همان طور که بزرگان گذشته با جان و دل این هنر را زنده نگه داشتند، امروز نیز وظیفه داریم به نسل جدید آموزش دهیم و نگذاریم این گنجینه فراموش شود. بیست و دومین جشنواره نمایش های آئینی و سنتی با دبیری سیاوش ستاری در حال برگزاری است.

شغال JACKAL

